

Barn, som nyder Understøttelse, har dette anbragt i Pleje paa Landet, bør Understøttelsesbeløbet fastsættes efter den Skala, der gælder for Landkommunerne.

Hele Lovforslaget maa skønsmaessigt antages at forøge Statens Udgift, som nu er ca. 650 000 Kr. i et Aar, til ca. 2 Mill. Kr., altsaa med ca. $1\frac{1}{3}$ Mill. Kr. Jeg har allerede nævnt, at den nugældende Ændring i Hovedloven med Hensyn til Understøttelsens Størrelse kun gælder for indeværende Kalenderaar. Saafremt det ikke skulde lykkes, hvad jeg i øvrigt meget maa haabe, at tilendebringe Behandlingen af dette Revisionslovforslag inden Udgangen af indeværende Aar, vil det altsaa være nødvendigt at træffe midlertidige Bestemmelser paa Grund af, at den særlige Lov af 1918 ophører at have Gyldighed den 31. December i Aar. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Minister Stauning: Jeg skal tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 205. af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde*. Hovedformaalet med de Ændringer, som jeg tillader mig at anbefale det høje Ting, er at opnaa en Forhøjelse af Erstatningerne i Forhold til det ændrede Løn- og Prisniveau, paa hvilket vi nu befinder os. Ved en Lov af 9. Maj 1919 er der sket en Forhøjelse af de Dagpenge, der udbetales til Personer, hvem et Ulykkestilfælde er overgaaet, og til hvilke der i Henhold til Loven i en vis Tid udbetales en daglig Understøttelse. De blev den Gang forhøjet fra 3 til $4\frac{1}{2}$ Kr., men da ogsaa dette maa anses for at være for lidt i Forhold til Prisniveauet, foreslaas det nu at gaa til den 100 pCts Forhøjelse, som er blevet ret almindelig, saaledes at Dagpengene nu skulde fastsættes til 6 Kr. Da Lovforslaget om Dagpengenes Forhøjelse forelaa til Behandling her, oplyste jeg, at en Revision af Ulykkesforsikringsloven med Hensyn til selve Erstatningsbeløbene var i Arbejde, og det er altsaa Resultatet af de stedfundne Overvejelser, jeg nu tillader mig at forelægge.

Der har under Behandlingen af Sagen været Tanker oppe om forskellige nye Metoder, som kunde bringes i Anvendelse ved Erstatningsberegningen, men Resultatet er blevet, at Revisionen holder sig paa det bestaaendes Grundlag og indfører nogle Forbedringer i Lovens Tekst, særlig i For-

holdet til fraskilte Hustruer og Børn udenfor Ægteskab, samt en betydelig Ændring i Forholdet vedrørende Fiskeres Forsikring. Heraf vil det fremgaa, at Lovens Omraade ikke forandres undtagen for Fiskeriet og desuden for Funktionærer i de forskellige Erhverv, men den Udvidelse, der sker paa disse Omraader, stemmer med det Princip, som har været grundlæggende for Loven af 1916, og som kan udtrykkes saaledes, at alle Arbejdere, der arbejder for Løn hos andre, skal være undergivne Ulykkesforsikring.

Med Hensyn til Erstatningerne erindrer jeg om, at Erstatningen ved Død fremtræder som et Multiplum af Aarslønnen og Erstatningen for Invaliditet som en til Invaliditeten svarende procentvis Del af et Multiplum af Aarslønnen. Aarslønnen er imidlertid ikke den faktiske Aarsløn i alle Tilfælde, idet der i Loven er fastsat dels et Minimum paa 600 Kr., dels et Maksimum paa 1200 Kr., udover hvilke Erstatningsberegningen ikke kan strække sig. Det er klart, at dette Minimum og Maksimum paa henholdsvis 600 og 1200 Kr. langt fra svarer til de nuværende Forhold, og det har derfor paa dette Omraade været nødvendigt at gøre en Ændring. Begrebet Aarsløn er foreslaaet forhøjet med 100 pCt., saaledes at Minimum bliver 1200 Kr. og Maksimum 2400 Kr., dog med den Undtagelse, at Personer, der er over 60 Aar og enten ikke har oppebaaret Løn, eller hvis Løn har været mindre end 600 Kr., fremdeles faar deres Erstatning beregnet paa Grundlag af en Løn paa 600 Kr. Hvis de har haft en større Indtægt, tages denne Indtægt i Betragtning paa samme Maade som for andre indenfor de to Yderpunkter, som Minimum og Maksimum danner. Disse Beløb foreslaas altsaa forhøjet med 100 pCt. i Forhold til Loven af 1916.

Der er fra bestaaende Funktionærforeninger i private Erhverv anmodet om, at alle tilsynshavende og andre Funktionærer maatte omfattes af Loven uanset deres Aarsindtægts Størrelse. For Øjeblikket er Funktionærerne i Erhvervene kun underkastede Ulykkesforsikringslovens Bestemmelser, naar deres Indtægt ikke overstiger en vis ret lav Grænse: 3000 Kr. i Industrien, 2700 Kr. i Søfarten og 2000 Kr. i Landbruget, men allerede af Hensyn til den almindelige Stigning i Lønninger vil det være rimeligt at forhøje disse Satsers. Saa vidt som til at lade alle tilsyns-